

## Eelotsuse küsimused

1. Kas ettevõtja ja tarbija vahelises suhtes on lubatav seada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 16 sätestatud „lepinguvabaduse“ õigusele Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 tähenduses „piirangut“, nagu see tuleneb korteriomandite valitsemise seaduse (Zakon za upravljenie na etazhnata sobstvenost, edaspidi „ZUES“) artiklist 51 Bulgaaria Vabariigi väljakujunenud kohtupraktikas tõlgendatud kujul, mille kohaselt on leping, mille on ZUES artiklis 51 reguleeritud küsimuste kohta sõlminud kaasomandis oleva korterelamu üks omanik, kes on käesoleval juhul tarbija nõukogu 5. detsembri 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ<sup>(1)</sup> tähenduses, materiaaloiguse normide väära kohaldamise tõttu võlaõigusseaduse (Zakon za zadalzheniyata i dogovorite, edaspidi „ZZD“) artikli 26 lõike 1 esimese alternatiivi alusel tühine, sõltumata sellest, kas leping reguleerib ka muid küsimusi, mis ei kuulu korteriomanike üldkoosoleku ainupädevusse?
2. Kas ettevõtja ja tarbija vahelises suhtes on lubatav seada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 38 ja nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivis 93/13/EMÜ sätestatud „lepinguvabaduse“ õigusele Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 tähenduses „piirangut“, nagu see tuleneb ZUES artiklist 51 Bulgaaria Vabariigi väljakujunenud kohtupraktikas tõlgendatud kujul, mille kohaselt on leping, mille on ZUES artiklis 51 reguleeritud küsimuste kohta sõlminud kaasomandis oleva korterelamu üks omanik, kes on käesoleval juhul tarbija nõukogu 5. detsembri 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ tähenduses, materiaaloiguse normide väära kohaldamise tõttu ZZD artikli 26 lõike 1 esimese alternatiivi alusel tühine, sõltumata sellest, kas leping reguleerib ka muid küsimusi, mis ei kuulu korteriomanike üldkoosoleku ainupädevusse?

<sup>(1)</sup> Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 228).

## Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Sigmaringen (Saksamaa) 17. aprillil 2023 – Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung versus Land Baden-Württemberg

(Kohtuasi C-239/23, Karl und Georg Anwander Güterverwaltung)

(2023/C 252/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

## Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Sigmaringen

## Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung

Vastustaja: Land Baden-Württemberg

Menetlusosaline: Freistaat Bayern

## Eelotsuse küsimused

1. Kas riigisene halduseeskiri ja toetuste andmise tava, mis välistab kompenseeriva toetuse maksmise mägialadele ja teatud eripärast tingitud piirangutega aladele ainult seetõttu, et kompenseeriva toetusega toetatavad maa-alad asuvad väljaspool kompenseerivat toetust maksvat liikmesriigi piirkonda määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti b tähenduses, on kooskõlas määruse (EL) nr 1305/2013<sup>(1)</sup> artikli 31 lõike 1 esimese lõiguga ja lõikega 2 ning artikli 32 lõike 1 punktiga a, lõike 2 esimese lõigu ja lõike 3 teise ja kolmanda lõiguga? Kas sellel maa-alal põllumajandusliku tootmisega tegeleva põllumajandustootja tegevuskoht on vahe tegemiseks lubatav kriteerium?

2. Kas määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna, kes on otsustanud anda toetust mägialade ja teatud eripärast tingitud piirangutega alade põllumajandustootjatele määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 tähenduses, õigusnormid peavad olema sõnastatud nii, et toetust tuleb anda ka maa-aladele, mille on mägialaks või teatud eripärast tingitud piirangutega alaks määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 32 lõike 1 tähenduses liigitanud mõni muu liikmesriik või sama liikmesriigi teine piirkond, kes on samuti otsustanud anda toetust mägialade ja teatud eripärast tingitud piirangutega alade põllumajandustootjatele määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 tähenduses?
3. Kas määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 esimest lõiku ja lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sättest tuleneb vahetult põllumajandustootja õigus liikmesriigi või liikmesriigi piirkonna poolt põhimõtteliselt liidu õiguse alusel antavale toetusele (kompenseeriv toetus), kui põllumajandustootja on aktiivne põllumajandustootja ja tegeleb põllumajandusliku tootmisega maa-aladel, mille on liikmesriik või liikmesriigi piirkond liigitanud mägialaks ja teatud eripärast tingitud piirangutega alaks määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 32 lõike 1 tähenduses, ja asjaomane liikmesriik või selle piirkond on otsustanud anda toetusi (kompenseeriv toetus) määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 esimese lõigu tähenduses?

Kui küsimusele vastatakse jaatavalt:

- a) Kelle vastu saab liidu õigusest, täpsemalt määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõikest 1 tulenevat nõuet esitada? Kas see tuleb alati esitada liikmesriigi enda vastu või vähemalt liikmesriigi piirkonna vastu (määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkt b), juhul kui piirkond on liikmesriigist sõltumatult otsustanud anda põllumajandustootjatele määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 alusel kompenseerivat toetust?
- b) Kas liidu õigusest tulenev nõue eeldab sisuliselt, et põllumajandustootja vastab määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 esimesest lõigust ja lõikest 2 kaugemale minevatele täiendavatele tingimustele, mille on kompenseerivat toetust andev liikmesriik või selle piirkond kehtestanud määrust üle võtvates riigisisestes õigusnormides?

4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi või selle piirkonna õigusnormid, mis sisaldavad tingimusi toetuse (kompenseeriv toetus) andmiseks määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 31 lõike 1 esimese lõigu tähenduses, peavad olema sellise õigusliku kvaliteediga, et põllumajandustootjatel on õigus toetusele (kompenseeriv toetus), kui nad vastavad liikmesriigi või selle piirkonna poolt toetuse saamiseks kehtestatud tingimustele, sõltumata sellest, milline on liikmesriigi või selle piirkonna tegelik toetuste andmise tava?

(<sup>1</sup>) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT 2013, L 347, lk 487).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 18. aprillil 2023 –  
P. sp. z o.o. versus Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie  
(Kohtuasi C-241/23, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)**

(2023/C 252/30)

Kohtumenetluse keel: poola

**Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Naczelny Sąd Administracyjny

**Põhikohtuasja pooled**

Kaebaja: P. sp. z o.o.

Vastustaja: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie